

Arrest

nr. 282 978 van 10 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. GORJI
Filip Williotstraat 9
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 maart 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché C. CONELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 25 april 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 april 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 31 juli 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 11 februari 2021.

1.3. Op 17 februari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 februari 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent Iraans staatsburger en etnische Azeri. U bent geboren op (...) 1367 (Iraanse kalender, (...) 1988 Gregoriaanse kalender) en afkomstig uit de stad Naghadeh in de provincie West-Azerbeidzjan. U woonde samen met uw echtgenoot E.(...), H.(...) (o.v. (...)) en jullie minderjarige dochter E.(...), A.(...) (o.v. (...)) bij uw ouders in Naghadeh. Uw ouders verblijven nog in hun woning in Naghadeh. Uw broer verblijft ook in Naghadeh en uw zus verblijft in Teheran. U heeft een ingenieursdiploma en was huisvrouw in Iran.

Uw relatie met H. (...) was niet altijd hecht, doch sinds de gelukke operatie aan de armbreuk van jullie dochter merkte u een verandering in zijn gedrag. Hij begon een boek te lezen en besteedde meer aandacht aan zijn gezin. Uw echtgenoot H. (...) was van 's morgens tot 's avonds steeds buitenshuis, maar in de periode voor jullie definitieve vertrek uit Iran zag u hem dus al eens thuis een boek lezen. Hij zette het boek telkens achter slot in een kast na zijn leessessie. U vroeg aan H. (...) wat voor een boek hij aan het lezen was en hij antwoordde dat het een boek was over levenswijze en geloof. U stelde zich er toen geen vragen bij, maar later kwam u te weten dat het desbetreffende boek de Bijbel was. Op 13 Mehr 1397 (Iraanse kalender, zijnde 5 oktober 2018) droeg H. (...) u en jullie dochter op om het huis van uw ouders te verlaten. Jullie trokken samen met EB. (...), Ha.(...) (o.v. 8.839.260), een kleinkind van een tante van uw vader, naar de stad Orumieh waar jullie de nacht in de wagen doorbrachten. Het was pas de volgende dag dat u te weten kwam waarom jullie zo halsoverkop moesten vertrekken. De huiskerk waar uw echtgenoot en Ha.(...) naartoe gingen in Naghadeh was ontdekt door de autoriteiten en de kerkverantwoordelijke Al.(...) B.(...) was gearresteerd. Het was F.(...) B.(...), de zoon van de kerkverantwoordelijke, die Ha.(...) van deze ontwikkelingen op de hoogte had gebracht waarna Ha.(...) uw echtgenoot had verwittigd. Het was ook de dag na jullie vertrek uit jullie huis dat u te weten kwam dat uw echtgenoot al een tijdje bekeerd was. Hij was geïnteresseerd geraakt in het christendom na de miraculeuze armoperatie en genezing van jullie dochter. H. (...) had in Orumieh inmiddels een andere simkaart gekocht en jullie trachtten tevergeefs uw moeder te contacteren. Jullie konden wel uw tante bereiken die wist te vertellen dat de autoriteiten een dag eerder bij uw ouders op zoek kwamen naar H. (...). Uw vader had zich die dag echter tegen de huiszoeking verzet door te roepen en te tieren waarop hij werd meegenomen door de autoriteiten. Op 14 Mehr 1397 (Iraanse kalender, zijnde 6 oktober 2018) verlieten u, H. (...), A.(...) en Ha.(...) samen Iran per vliegtuig vanuit Teheran.

Na een reis van ongeveer zes maanden kwamen jullie in België aan op 25 april 2019. U diende samen met uw echtgenoot en Ha.(...) op 30 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Iran vreest u ten eerste de autoriteiten omwille van de bekering van uw echtgenoot en ook omwille van uw nieuwgevonden geloof: het christendom. Op de tweede plaats vreest u uw familie in Naghadeh die u omwille van uw nieuwe geloofsovertuiging niet met rust zal laten. U vreest ook dat u in Iran misbruikt en onderdrukt zal worden omwille van de heersende cultuur waardoor u niet op eigen benen zal kunnen staan en het slachtoffer zal worden van willekeurige seksueel grensoverschrijdend gedrag en verkrachting. Ten slotte vreest u ook dat u bij een terugkeer opnieuw depressief zal worden en uzelf van het leven zal trachten te beroven.

Na jullie aankomst in België frequenteerde u en H. (...) vijf of zes keer een Nederlandstalige protestantse kerk in Hasselt. Nadien gingen jullie naar een Perzisch-talige protestantse kerk in Brussel. U en uw echtgenoot konden echter maar één keer naar deze kerk gaan want omwille van het begin van de coronacrisis werden alle kerkdiensten opgeschorst. Ongeveer vier à vijf maanden na jullie aankomst in België begon u ook voor het eerst in de Bijbel te lezen. U kwam in contact met een katholieke familie die u één keer naar een katholieke kerk in Zonhoven meenam.

U bent nog niet bekeerd maar bent wel al een tijdje aan het kennismaken met het christendom. Uw voorziene doopdatum is op 4 april 2021 waarna u onder begeleiding van uw peter zal deelnemen aan de Bijbelstudie.

Inmiddels was uw relatie met H. (...) verder onderkoeld geraakt en kregen jullie in het opvangcenter aparte kamers. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u aan dat jullie relatie aan de beter hand is en u niet van plan bent om te scheiden van H. (...).

U houdt uw christelijke geloofsovertuiging niet geheim, hetgeen blijkt uit uw Facebookaccount.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw paspoort en die van uw dochter, uw identiteitskaart, uw shenasname (geboorteboekje), een verklaring van uw katholieke peter in België (d.d. 10/02/2021), een psychologisch attest (d.d. 09/02/2021) en Koranverzen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en het voorgelegde psychologische attest blijkt immers dat u een psychologische behandeling opstartte naar aanleiding van depressieve en psychosomatische klachten (zie notities van het persoonlijk onderhoud van M.(...) V.(...) S.(...) d.d. 11 februari 2021, hierna CGVS, p.15; ingediend document nr 5). Tevens werd in het psychologische attest aangegeven dat u doorheen de psychologische gesprekken weer richting en zin in uw leven hebt gekregen. Uw stressniveau blijft desondanks hoog en er zijn aanhoudende klachten van hoofdpijn en slaapproblemen. Verdere opvolging door een psychiater lijkt aangewezen, zo besluit het attest.

U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitgelegd dat indien u de vragen niet goed begreep dat moest aangegeven (CGVS p.2). U werd tevens op een rustig tempo gehoord en kon, zoals u werd uitgelegd, eender wanneer om een pauze vragen (CGVS p.2). Bij onduidelijkheden of wanneer u de vragen niet goed begreep werden u deze herhaald (CGVS p.2,6,9,17-18). Dat uw cognitieve vaardigheden dermate door psychologische problemen aangetast zijn dat u ondanks de u aangereikte steunmaatregelen niet in staat zou zijn om adequate verklaringen af te leggen wordt noch door u, noch door uw advocaat of door uw psychotherapeut aangevoerd.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Als motieven voor uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u dat u ten eerste de Iraanse autoriteiten vreest omwille van de bekering van uw echtgenoot en ook omwille van uw nieuwgevonden geloof: het christendom (CGVS p.3,12-13). Op de tweede plaats vreest u uw familie in Naghadeh die u omwille van uw nieuwe geloofsovertuiging niet met rust zal laten (CGVS p.12-13). U vreest ook dat u in Iran misbruikt en onderdrukt zal worden omwille van de heersende cultuur waardoor u niet op eigen benen zal kunnen staan en het slachtoffer zal worden van willekeurige seksueel grensoverschrijdend gedrag en verkrachting (CGVS p.18-19). Ten slotte vreest u ook dat u bij een terugkeer opnieuw depressief zal worden en uzelf van het leven zal trachten te beroven (CGVS p.13).

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Wat betreft uw vrees omwille van de bekering van uw echtgenoot dient vooreerst opgemerkt worden dat er voor zijn verzoek volgende beslissing werd genomen:

"Als motief voor uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u dat u de Iraanse autoriteiten vreest omwille van uw nieuwgevonden geloof: het protestantisme (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11/02/2021, hierna CGVS1, p.3,13; CGVS2 p.7-8).

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Inzake uw vrees voor de Iraanse autoriteiten omwille van uw nieuwgevonden geloof, het protestantisme, moet worden vastgesteld dat u deze vrees niet aannemelijk hebt gemaakt.

U kan niet overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. In de eerste plaats dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker.

Hierbij moet vastgesteld worden dat u ten tijde van uw tweede onderhoud (d.d. 04/05/2021) aan de vooravond van uw doopsel tot uw nieuw geloof stond (CGVS2 p.5-6). U heeft alle voorbereidende lessen doorlopen voor u in aanmerking komt om u te laten dopen tot het protestantisme, enkel een datum ontbreekt nog ten gevolge van de coronapandemie (CGVS2 p.5-6). Uw intentie om u te laten dopen staat aldus vast. U bent bovendien reeds sinds 25 april 2019 in België, u frequenteerde een huiskerk in Iran, een kerk in Hasselt gedurende vier maanden, en nadien de Iraanse kerk in Brussel sinds oktober 2019, u volgde bijeenkomsten van de Iraanse kerk via internet, u begon reeds in Iran de Bijbel te lezen en

besprak al in Iran het christendom (CGVS1 p.16-17; CGVS2 p.5-6; zie ingediende documenten nrs 4 en 5). Uw nieuwe religie zou bovendien uw leven moeten beheersen. Hiermee rekening houdend, kan van u die aan de vooravond van zijn doopsel en dus een uiterst belangrijke mijlpaal in uw leven staat, verwacht worden dat hij bevredigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering. Dit is echter niet het geval.

De periode van uw bekering tot het christendom in Iran roept immers vragen op. Ten eerste is het opvallend dat u zonder enige voorkennis de genezing van de arm van A.(...) volledig toeschreef aan een mirakel van Jezus Christus (CGVS1 p.4). Na deze miraculeuze genezing geloofde u in het christendom, zo zegt u (CGVS1 p.17). In de plaats van in de kunde van de behandelende artsen te geloven zag u in het succesvolle herstel het werk van Jezus aan wie u zich éénmalig had gericht in een smeekbede (CGVS1 p.3-4,7,12). Dit is zeer eigenaardig. Uw uitleg dat u moest denken aan de eerdere woorden van Al.(...) B.(...) over zijn eigen genezing door Jezus en dat de dokters u eerst hadden gezegd dat u alleen op een mirakel kon hopen opdat uw dochter zou genezen, doet geen afbreuk aan deze vaststelling (CGVS1 p.4). U had immers nooit eerder de Bijbel gelezen, nog nooit een kerk bezocht en beroept zich op een verhaal van uw klant Al.(...) B.(...) die enkele maanden eerder voor het eerst over zijn genezing sprak zonder over zijn bekering of zelfs het christendom te hebben gesproken (CGVS1 p.3-5,12,16). Het was pas na de succesvolle operaties dat u voor het eerst op het internet informatie over het christendom en toenadering tot Al.(...) B.(...) zocht (CGVS1 p.16-17). Naast deze bevreemdende gang van zaken dient ook aangestipt te worden dat u geen enkel begin van bewijs hebt neergelegd omtrent de breuk van de arm van A.(...), noch van de drie operaties die ze daarvoor zou hebben ondergaan. Gezien u nog contact onderhoudt met het thuisfront pleit uw verklaring dat u niet over zulke bewijzen beschikt omdat u Iran verliet u niet vrij (CGVS1 p.8; CGVS2 p.4-5). Bovendien zou uw advocaat u er ook op wijzen dat u het medisch dossier van A.(...) aan het CGVS diende over te maken (CGVS2 p.22).

Geheel in lijn met het voorgaande blijkt dat u zich zeer snel bekeerde tot het christendom. Zo blijkt dat reeds bij uw eerste kerkbezoek op 17 augustus 2018 u zich meteen bekeerde (CGVS1 p.3-4; CGVS2 p.9). U had echter nog nooit eerder een kerk bezocht, maar ook nog nooit eerder in de Bijbel gelezen, aldus uw verklaringen (CGVS1 p.3-4,12,16; CGVS2 p.9). Opmerkelijk is ook dat u op voorhand van uw allereerste kerkbezoek geen idee had dat u naar zo een bijeenkomst zou gaan, of waar u door Ali werd heengebracht, noch kende u de andere aanwezigen (CGVS2 p.10). U kan voorts niet aangeven of de overige leden reeds op de hoogte waren van uw komst of niet (CGVS2 p.10). U vertrouwde louter op Al.(...) B.(...) waarmee u dus amper enkele maanden voordien over het christendom begon te spreken (CGVS1 p.3-5,16-17; CGVS2 p.11). De snelheid van uw bekering tijdens uw eerste kerkgang staat in contrast met uw beperkte kennis over het christendom, evenals met uw verklaringen dat de huiskerk, Al.(...) B.(...) en de andere kerkgangers, met uitzondering van Ha.(...), tot voor kort onbekend waren voor u (CGVS1 p.3-5,12,16-17; CGVS2 p.9-11). Daarbij erkent u dat de Bijbel een moeilijk boek is dat u nog steeds niet helemaal begrijpt (CGVS1 p.18; CGVS2 p.14-15). In die zin is de snelheid van uw bekering, die ongetwijfeld een zwaarwichtige keuze mag heten, toch verbazend te noemen. Hierbij aansluitend is het ook opvallend dat u zelfs tot op de dag van uw tweede persoonlijk onderhoud (d.d. 04/05/2021), de Bijbel nog niet helemaal had gelezen (CGVS1 p.17; CGVS2 p.15). U heeft van het Oude Testament slechts een paar delen gelezen die verband houden met het Nieuwe Testament. Van u als bekeerling kan toch verwacht worden dat u over deze periode van tweeënhalf jaar op zijn minst de volledige Bijbel heeft gelezen. De Bijbel vormt immers de hoeksteen en houvast van uw nieuw geloof. U stelt dat u als kind verplicht werd tot het praktiseren van de islam, u geen genoegdoening in de islam vond, maar nood aan liefde had (CGVS1 p.6). In de islam geldt alleen wraak, het zwaard en bloed, terwijl men in het christendom vrijheid, liefde en vergeving vindt (CGVS1 p.6). Het is dan ook logisch dat u zich aangetrokken voelde tot het christendom, zo zegt u (CGVS1 p.6). Deze veralgemeningen kunnen echter niet overtuigen. Aan de oprechte bekering tot een nieuw geloof gaat immers niet alleen een moeilijke fase van introspectie en reflectie, maar ook van studie vooraf. Dat u, zonder dat u zich op ernstige wijze in uw nieuwe religie heeft kunnen verdiepen of zelf de tijd heeft gegeven om existentiële twijfels te overwegen, het christendom als uw nieuwe geloof aanvaardde is allerm minst ernstig en getuigt derhalve geenszins van een oprechte diepgaande bekering.

Bijkomend moet bij uw verklaringen over hoe u overtuigd raakte van het christendom tevens worden stilgestaan. Op de vragen hoe u precies overtuigd bent geraakt van het christendom, van Jezus Christus en van de woorden uit de Bijbel, antwoordt u dat u ervoor koos met uw brein, dat u uitverkoren was, en dat u raad vroeg aan Jezus na het negatieve antwoord van de dokter aan A.(...) (CGVS2 p.14). U bent toch blij dat u door het voorval met A.(...) de juiste weg kon vinden en het als een soort 'trigger' werkte voor uw leven (CGVS2 p.14). Deze vage stellingen kunnen echter niet overtuigen als antwoord op voornoemde essentiële vragen. Uw verklaring dat u meteen in de mirakels van Jezus Christus geloofde toen u er voor het eerst over hoorde, namelijk doordat uw dochter genas, mist eveneens overtuigingskracht zoals eerder is gebleken (CGVS1 p.17-18). Het gebrek aan overtuigende antwoorden of verklaringen op dergelijke belangrijke vragen die uw transitie van moslim naar christen ongetwijfeld moeten hebben beheerst, wijst niet op een geloofwaardige bekering.

U stelt aanvankelijk dat u verplicht werd om deel te nemen aan het islamitische gebed op uw werk en u bij familie of elders alsof deed tijdens islamitische feestdagen (CGVS1 p.7). Na de genezing van A.(...)'s arm deed u echter niet meer mee aan dergelijke feesten (CGVS1 p.7). Het was zelfs zo dat er nadien niet veel islamitische feesten meer plaatsvonden en u aan niets meer meedeed (CGVS1 p.7). Nochtans blijkt dat in die periode vanaf de armbreuk van A.(...) (begin juni 2018) en uw definitief vertrek uit Iran (6 oktober 2018) er zeer belangrijke islamitische feestdagen plaatsvonden zoals de ramadan (16 mei 2018 – 14 juni 2018), het suikerfeest (15 juni 2018) en het offerfeest (22 augustus 2018) (CGVS1 p.7,10; CGVS2 p.4). U bevestigt dat u en uw diepgelovige schoonouders, die in hetzelfde gebouw woonden als u en uw echtgenote, bij elkaar bezoeken brachten naar aanleiding van de feestdagen (CGVS1 p.7; CGVS2 p.3-4,16). In die optiek is het zeer vreemd dat u zich geen specifieke momenten herinnert waarop u bij uw schoonouders moest doen alsof u nog een gelovige moslim was (CGVS2 p.15-16). Uw voorgehouden relaas en bekering(sbeleving) in Iran worden zo verder ondergraven door deze constatering.

Verder is het ook frappant dat één van de moeilijkheden die u ondervond in de islam de Arabische taal is. Zo vindt u het onlogisch dat u met de islamitische god enkel in het Arabisch in contact kon treden (CGVS1 p.18). In die context is het dan ook niet aannemelijk dat u er geen problemen mee had om na uw aankomst in België gedurende vier maanden naar religieuze vieringen in een Nederlandstalige kerk te gaan waar u niet kon volgen omwille van de taalbarrière (CGVS2 p.6). Het was dus pas na vier maanden dat u, Sh.(...) en Ha.(...) de Nederlandstalige kerk inruilde voor de Iraanse Kerk te Brussel (CGVS2 p.6). In de eerste maand na jullie aankomst hebben jullie zelfs geen ene kerk bezocht (CGVS2 p.6). Uw verweer dat jullie niet meekonden reizen met anderen, niet genoeg geld hadden om naar de kerk in Brussel te gaan, jullie bij aankomst in België geen gsm hadden en geen internet hadden, is niet dienstig (CGVS2 p.6). Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat er in de nabijheid van jullie opvangcentrum in Houthalen-Helchteren zich wel degelijk vele kerken bevinden. Even verbijsterend is de vaststelling dat, ondanks dat u er elke zondag gedurende vier maanden samen met Sh.(...) en Ha.(...) jullie nieuwgevonden geloof beoefenden, u niet eens weet hoe die kerkgemeenschap en haar pastoor in Hasselt heten (CGVS2 p.6-7). Dit is niet ernstig. Al deze vaststellingen doen opnieuw op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde kennismaking met en bekering tot het christendom.

Wanneer er tijdens uw twee persoonlijke onderhouds verder gepeild werd naar uw kennis van uw nieuwgevonden geloof, kon u evenmin overtuigen. Zo kan u niet precies aangeven wanneer de eerstvolgende christelijke feestdag Hemelvaart valt (CGVS2 p.18-19). Deze feestdag waarbij de verheffing van Jezus in de hemel wordt herdacht, neemt een uiterst belangrijke plaats in binnen het christelijke geloof daar ze deel uitmaakt van de Paascyclus. Bovendien blijkt dat Hemelvaart in 2021 amper negen dagen na uw tweede persoonlijk onderhoud (d.d. 04/05/2021) viel. De vaststelling dat u dergelijke prominente feestdag niet kan situeren is dan ook verbazend. Aanvankelijk heeft u geen weet van de vastenperiode ter voorbereiding van Pasen (CGVS2 p.17). Evenmin weet u hoe die eerste dag van de vastenperiode (i.e. Aswoensdag) heet en kan u niet bepalen hoe die veertig dagen van de vastenperiode precies geteld worden (CGVS2 p.17-18). Uit de bijgevoegde info blijkt immers dat de zondagen niet worden bijgeteld waardoor de totale duur op zesenvieftig dagen komt te staan. Uw verschoningspoging door te beweren dat de vastenperiode niet voor protestanten geldt, kan geen soelaas bieden (CGVS2 p.17). Het CGVS stelt immers vast dat u pas vijf maanden na uw aankomst in België (i.e. eind september 2019) toetrad tot de protestantse kerk, met andere woorden pas één jaar na uw bekering tot het christendom (CGVS1 p.3; CGVS2 p.6-7,17). Verder zijn er veel christenen en zelfs ook protestanten die deelnemen aan de vasten voor Pasen. De idee dat uw huidige protestantse kerkgemeenschap niet aan de vasten deelneemt stelt u zodus niet vrij om meer over die vastenperiode te weten daar ze toch integraal deel uitmaakt van de Paascyclus en derhalve van de christelijke traditie. Verder kan u ook niet aangeven wie psalmen schreef naast David (CGVS2 p.18). Dit mag verbazend heten daar deze psalmen toch een zeer belangrijke plaats in uw christelijke beleving innemen. Over de Openbaring van Johannes beweert u dan weer dat dit laatste boek van het Nieuwe Testament de visioenen aan de apostel Johannes behandelt, maar in realiteit is dit niet het geval (CGVS2 p.18). Reeds in de eerste lezingen werd aangenomen dat de auteur, die zichzelf dus Johannes noemt, niet de apostel Johannes is. Nochtans zou u in de Openbaring toch hebben gelezen (CGVS2 p.15). Uit het verhaal dat Jezus Christus een slechte (overspelige) vrouw redde die gestenigd zou worden leerde u dat men vergevingsgezind moet zijn (CGVS1 p.17). Dit staat volgens u geschreven in uw favoriete evangelie van Matheus (CGVS1 p.17). Uw verklaringen in deze stroken echter opnieuw niet met de realiteit. Dit stuk is niet terug te vinden in het evangelie volgens Matheus maar wel in dat volgens Johannes. De boodschap die daarbij wordt uitgedragen is ook niet van te (kunnen) vergeven, maar wel dat men niet mag oordelen. Het mag duidelijk zijn dat uw geëtaleerde kennis over het christendom eerder oppervlakkig is daar ze toch opvallende hiaten kent. Dat u niet in staat bent om dit soort parate kennis vlot te etaleren, doet dan ook verder twijfelen aan de oprechtheid van uw protestantse beleving. Uw nieuwe religie zou namelijk uw leven moeten beheersen, daar u omwille van deze bekering uw land diende te ontvluchten en beroep moest doen op de bescherming van een derde land.

Hierbij aansluitend schijnt u tevens slecht op de hoogte te zijn van belangrijke personen in uw bekeringsverhaal. Zo weet u niet hoeveel keer Ha.(...) naar de bijeenkomsten bij Al.(...) B.(...) ging, heeft u geen idee of Ha.(...) een Bijbel meenam onderweg naar België of er pas in België één bekam (CGVS2 p.5,10). Wanneer Ha.(...) voor het eerst in de Bijbel las en of hij er al één had voor u hem een exemplaar bracht, kan u evenmin helder weergeven (CGVS1 p.15-16). U stelde ook nooit vragen over hoe Ha.(...) de verwachtingen van zijn omgeving of zijn familie na zijn bekering aanpakte, en u weet niet of Ha.(...) na jullie vertrek uit Iran nog problemen kende door zijn bekering, noch of hij contact heeft met mensen in Iran (CGVS1 p.8-9; CGVS2 p.16). Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt is uiterst merkwaardig. Uw verklaring dat jullie geen echte vrienden zijn, jullie elkaar in Iran erg weinig zagen, en u dergelijke vragen niet stelde, kan niet overtuigen (CGVS1 p.9; CGVS2 p.16). Jullie vluchtrelaas is immers geheel gelijklopend, jullie reisden gedurende zes maanden samen naar België, jullie zaten lange tijd in hetzelfde opvangcentrum en frequenteerden dezelfde (huis)kerken in Iran en België (CGVS1 p.9-10,12-13,15-16; CGVS2 p.6-7,10,12-13; zie administratief dossier; zie ingediend document nr 4 en 5; CGVSVragenlijst d.d. 29/07/2019, vraag 3.5). Over Al.(...) B.(...) weet u dan weer niet wanneer hij gedoopt is en hoeveel broers en/of zussen hij heeft (CGVS2 p.13,17). Zoals bij Ha.(...) kan u ook voor Al.(...) B.(...) en zijn zoon F.(...) niet aangeven welke moeilijkheden of problemen zij kenden door hun bekering met hun sociale omgeving (CGVS2 p.16). Dat u voornoemde informatie over uw goede vriend Al.(...) B.(...) ontbreekt is erg opvallend, daar u hier toch oog voor moet hebben gehad gezien hij dé kernfiguur is die u introduceerde tot het christendom. Enige interesse in zijn bekering en persoonlijk leven zou dus op zijn plaats zijn. Gezien de openbaring en verbondenheid die Al.(...) B.(...) en Ha.(...) u ongetwijfeld schonken binnen de kleine en gesloten kerkgemeenschap in Iran (CGVS1 p.12; CGVS2 p.10-11) en ze uw leven drastisch veranderden, zou u toch beter op de hoogte moeten zijn. De vaststelling dat uw kennis hierin hiaten vertoont zet de geloofwaardigheid over uw voorgehouden bekering verder sterk op de helling.

Tot slot kunnen er nog vraagtekens gezet worden bij uw opmerkelijke handelingen voor de huiskerk in Iran. Nadat u nog maar één keer naar een bijeenkomst van de huiskerk was geweest met een aantal voor u onbekende leden, stelde u zelf voor om de tweede bijeenkomst in uw carwash te laten doorgaan (CGVS1 p.16; CGVS2 p.10). Dit is toch opmerkelijk, maar men zocht een plaats, u was enthousiast, had rust gevonden en vertrouwde Al.(...) B.(...), zo zegt u (CGVS1 p.16; CGVS2 p.19-20). Daarnaast stelde u zich één maand voor uw definitief vertrek kandidaat om een doos met Bijbels in Oumieh op clandestiene wijze op te halen bij een voor u onbekende persoon (CGVS1 p.16; CGVS2 p.8). U heeft geen idee wat het precieze doel van die Bijbels was, en u kreeg de Bijbels van iemand die u nooit eerder had ontmoet en van wie u niet weet hoe Al.(...) hem kende (CGVS2 p.9). U moest de doos met Bijbels voor een tijd zelfs gewoon bij u thuis houden, maar een maand nadien gebeurde de inval van de autoriteiten die de boeken vonden (CGVS1 p.13; CGVS2 p.8-9). Dat u op deze manier minder dan een maand na uw eerste kerkgang en kennismaking met de (overige) huiskerk(leden) deze riskante opdracht aanvaardde en de Bijbels bij u thuis hield zonder medeweten van uw echtgenote en schoonouders, is weinig aannemelijk (CGVS1 p.11,13; CGVS2 p.15; CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019 vraag 3.5).

Het geheel van bovenstaande noopt er toe te besluiten dat u uw bekering tot het protestantisme niet aannemelijk heeft gemaakt. Het voordien omschreven gebrek aan kennis van uw nieuwe geloof en geloof in de oprechtheid van uw bekering, vallen geenszins te rijmen met wat er in de geest van uw verklaringen verwacht mag worden. Voorgaande doet het geloof in uw bekering dan ook afbrokkelen en zet de kern van uw verzoek om internationale bescherming op de helling. Aangezien er aan uw bekering geen waarde kan worden gehecht, wordt het geloof in de vervolgingsfeiten die u omwille van de voorgehouden bekering in Iran zou hebben gekend eveneens volledig ondermijnd.

Ten overvloed kunnen nog enkele opvallende punten in uw vluchtverhaal aangekaart worden. Zo moet vastgesteld worden dat u in staat bleek om met uw authentiek paspoort via de internationale luchthaven van Teheran uw land van herkomst te verlaten (CGVS1 p.10; zie ingediend document nr 1; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 31). Hieruit blijkt dat u niet in het vizier van de Iraanse autoriteiten liep. Hetgeen niet strookt met uw verklaringen dat de autoriteiten eerder een inval deden bij u thuis en dus actief opzoek waren naar u (CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019 vraag 3.5; CGVS1 p.13; CGVS2 p.8). Nadat u met deze bevinding wordt geconfronteerd stelt u dat men eerst gevat of veroordeeld moet zijn, oftewel moet men iets heel ernstig hebben gedaan zoals een grote som geld stelen (CGVS1 p.19). Bovendien had u geen andere keuze en moest u het risico wel nemen, zo besluit u (CGVS1 p.19). Uw verklaringen hebben evenwel geen invloed op voorgaande constatering. Er kan trouwens niet ingezien worden dat, indien de autoriteiten hun doel wilden bereiken, namelijk u opsporen en arresteren, de grensautoriteiten hier niet van op de hoogte zouden geweest zijn. Dat de autoriteiten u wel degelijk wilden vinden blijkt des te meer uit uw verklaring dat ze recent na uw vertrek ook bij uw ouders binnenvielen om u te zoeken (CGVS1 p.8; CGVS2 p.7). Vier of vijf dagen nadat u Iran verliet kwam u dus te weten dat er ook een inval was geweest bij uw ouders (CGVS1 p.8; CGVS2 p.7). U heeft op uw eerste interview op de DVZ hier echter niets over vermeld. Uw verweer dat men u er niet naar vroeg kan uiteraard geen verschooning bieden voor uw nalatigheid op dit punt (CGVS2 p.21). Van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid

en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, kan verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

U gaf aan nog wekelijks contact met uw broer Mo.(...) en ouders in Iran te hebben, maar u weet niet of er na uw vertrek van tweeëneenhalf jaar geleden nog meer incidenten zijn gebeurd omdat uw familie u mogelijk niet alles vertelt en u wil sparen (CGVS1 p.7-8; CGVS2 p.20). U kan eveneens niet aangeven wanneer uw vader tussen uw eerste (d.d. 11/02/2021) en tweede onderhoud (d.d. 04/05/2021) precies werd bedreigd (CGVS2 p.4). U weet verder ook niet of er nog incidenten waren omdat over uw problemen niet gesproken wordt aan de telefoon (CGVS2 p.12,21). Uw familie verbergt hun contacten met u van anderen en had schrik dat de lijn afgeluisterd werd (CGVS2 p.21). Voorts heeft u ook geen info over het lot van de gearresteerde Al.(...) B.(...), zijn zoon F.(...), de huiskerk en haar overige leden (CGVS1 p.15). In al die tijd die er is verstreken sinds de arrestatie van Ali en uw vertrek uit Iran, zijnde sinds oktober 2018, heeft u alleen uw broer Mo.(...) éénmalig kunnen overtuigen om informatie te vergaren en dit net na uw aankomst in België op 25 april 2019 (CGVS1 p.10-11; CGVS2 p.14). U heeft verder aan niemand anders nog om info gevraagd (CGVS1 p.10-11). Uw onwetendheid over de actuele stand van uw problemen ondermijnt echter de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. De vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, slechts éénmalig heeft geïnformeerd bij het thuisfront, wijst op een desinteresse in uw hoofde die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door u beweerde vrees voor vervolging. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door u geschetste vrees in te schatten. Het feit dat u nalaat dit te doen, wijst op een gebrek aan interesse en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Rekening houdend met uw contacten in Iran en met de tegenwoordig beschikbare communicatiemiddelen blijkt dat u aldus wel degelijk de mogelijkheid had om, zij het via derden, u verder te informeren over de stand van zaken. Uw redenering dat uw vraag naar meer informatie over het lot van Al.(...) B.(...), F.(...), de huiskerk, de overige leden, of eventuele verdere incidenten mensen in gevaar zou brengen en men het contact met u zou verbreken, doet hieraan geen afbreuk (CGVS1 p.10; CGVS2 p.20). U zegt dat jullie toch wel erg bezorgd waren om Al.(...) B.(...), maar dat onderweg jullie gsm's in Kroatië werden afgenomen en vertrappeld waardoor u dus niet meer in contact kon treden (CGVS1 p.10-11). Uw verklaringen kunnen echter niets wijzigen aan voorgaande vaststellingen. Er moet immers vastgesteld worden dat het ongeveer zeven maanden duurde voor u in Kroatië aankwam (Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 31), en dat u vanuit België nog steeds contacten onderhoudt met uw land van herkomst (CGVS1 p.7-8; CGVS2 p.20). U haalt bovendien aan dat u geen vrees heeft om op uw Facebookaccount onder uw eigen naam persoonlijke informatie te delen omdat u nu in een veilig land verblijft en niemand u in België iets kan doen (CGVS1 p.13-14).

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat u niet kan overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook en in België.

Betreffende uw Facebookprofiel, waar u christelijke berichten op post, kan ten eerste worden opgemerkt dat er van u, gezien het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, verwacht kan worden dat u deze foto's wist alvorens terug te keren naar Iran. U bent immers pas zulke posts voor het eerst beginnen plaatsen vier maanden na uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België (zie administratief dossier). Als indicatie dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook verwijst u louter naar stadsgenoten en kennissen die u op Facebook heeft, en dat de Iraanse autoriteiten alle sociale media controleren (CGVS1 p.14). U legt tevens een afdruk neer van een bedreigende comment op Facebook (zie ingediend document nr 4; CGVS1 p.9-10). Deze comment is echter afkomstig van een voor u onbekend persoon (CGVS1 p.9-10), en kan eenvoudigweg gefabriceerd en dus in scène gezet worden. Hierdoor is de bewijswaarde zeer beperkt en zijn dergelijke stukken enkel van tel binnen een geloofwaardig relaas, quod non in casu. U legt verder nog een foto en twee video's neer waarop u een spandoek vasthoudt voor de kathedraal van Antwerpen. Dit was in het kader van een protestactie tegen vervolging, executie en marteling van bekeerlingen en nieuwe christenen in Iran (CGVS1 p.9; zie ingediende documenten nrs 4 en 6). Het louter bijwonen van één manifestatie toont evenwel niet aan dat u werkelijk door het Iraans regime een

oppositieprofiel wordt toegemeten. Dat u op één welbepaald moment in Antwerpen met een spandoek in uw handen stond in verband met het doden van bekeerlingen in Iran, kan in het licht van de reeds aangehaalde beschikbare informatie bezwaarlijk als doorslaggevend element worden aanvaard waarom u alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zou zijn en bij terugkeer vervolgd zou worden. Uit de foto en uit de video's blijkt dat uw rol tijdens deze protestactie bovendien beperkt is; u zegt niets en houdt alleen een spandoek vast. Met uitzondering van de door u ingediende foto, waarvan uit niets blijkt dat deze gepubliceerd zou zijn, is uw gezicht in de video's verscholen achter een masker. Op basis van bovenstaande informatie kan u allerminst overtuigen dat u door deelname aan deze manifestaties een dermate politiek oppositieprofiel in België hebt opgebouwd waardoor u alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou gekomen zijn.

Gelet op het feit dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk en oprecht bekeerd bent tot het protestantisme en dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw beweerde bekering met de hieraan verbonden Facebookactiviteiten heeft u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een eventuele terugkeer naar Iran uw religieus getinte bijdragen op uw Facebookaccount te verwijderen. Uit uw Facebookprofiel kan dan ook niet zonder meer een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade afgeleid worden. In dit verband kan nog toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt en u de oprechtheid van de bekering in België tevens niet aannemelijk heeft gemaakt, kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. De informatie waarop het Commissariaatgeneraal zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen en de noodzaak om uw land van herkomst te ontvluchten. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw bekering en het opportunistisch karakter van de voorgehouden beleving van uw nieuwe geloof in België kan er evenmin aangenomen worden dat u louter omwille van uw deelname aan vieringen binnen de kerk en haar rituelen of door uw christelijk geïnspireerde berichten op Facebook als christen beschouwd zult worden. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren noch dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten die nog niet eerder werden besproken. Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw shenasname (geboorteboekje) vormen louter een bewijs van nationaliteit en identiteit, hetgeen niet wordt betwist. Met de foto's en video's van uw reis naar België toont u enkel uw reisweg aan die evenmin betwist wordt. Hetzelfde geldt inzake uw medisch dossier en uw geregistreerd werkverleden, doch deze stukken kunnen voornoemde vaststellingen niet veranderen. De brief van de Iraanse Kerk (d.d. 22/01/2021) en de foto's van de online sessies hebben betrekking op uw religieuze activiteiten in België maar kunnen geenszins de oprechtheid van uw motivatie om aan het kerkelijk leven deel te nemen staven. Wat betreft de oproepingsbrief en het vonnis van de rechtbank van Oormieh inzake uw bekeringsactiviteiten moet vooreerst vastgesteld worden dat u deze stukken die dateren van maart 2019 pas in september 2021 aan de Belgische asielinstanties hebt overgemaakt (zie administratief dossier; zie ingediende documenten nr 7). Deze stukken werden dus voor uw aankomst en verzoek in België reeds opgemaakt. Nochtans heeft u deze oproeping en dit vonnis nooit aangehaald tijdens het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming in België. U deed dit niet tijdens uw interview op de DVZ (d.d. 29/10/2019), noch tijdens uw twee onderhouds op het CGVS (d.d. 11/02/2021 en 04/05/2021). Dat u deze gebeurtenissen en bijhorende documenten al die tijd onvermeld liet en pas tweeëneenhalf jaar na hun opmaak voorlegt, is aldus erg vreemd. Bovendien zijn deze ingediende documenten louter kopieën waardoor de authenticiteit

ervan onmogelijk nagegaan kan worden. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gerechtelijke stukken. Hierbij dient bijkomend te worden opgemerkt dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten moeten kaderen in een geloofwaardig relaas, wat allerminst het geval is gebleken.

Uw advocaat merkt op dat u uw nieuwe geloof reeds publiek kenbaar heeft gemaakt op uw Facebookaccount, dat er redelijkerwijze kan vanuit gegaan worden dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook daar ze reeds een huiszoeking hadden uitgevoerd, en dat dit gegeven ervoor zorgt dat er in uw hoofde een reëel risico is om slachtoffer van vervolging te worden (CGVS1 p.20-21). Deze opmerkingen van uw advocaat kunnen, rekening houdend met al het voorgaande echter niets bijdragen of wijzigen aan die voorgenoemde pertinente vaststellingen. Ten slotte wezen u en uw advocaat tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (d.d. 04/05/2021) op mogelijke moeilijkheden met de communicatie met de tolk omdat u Azeri bent en omdat de tolk zou hebben aangegeven dat het voor haar soms moeilijk was om bepaalde christelijke termen te vertalen van het Farsi naar het Engels zoals bijvoorbeeld in verband met Witte Donderdag (CGVS2 p.2-3,17,22). Ofschoon er tijdens het tweede onderhoud letterlijk van het Farsi naar het Engels werd getolkt, zijn er vanuit het CGVS geen noemenswaardige problemen gedetecteerd in de vertaling van desbetreffende tolk. Bepaalde specifieke terminologie, zoals over Witte Donderdag, werd door de tolk net opgezocht met als doel geen fout te maken (CGVS2 p.18). Verder werden er tijdens het onderhoud geen vertaalproblemen of inconsistenties vastgesteld door het CGVS. Bovendien heeft u, nadat de kopieën van het persoonlijk onderhoud u werden opgestuurd (zie administratief dossier), geen enkele opmerking of verbetering dienaangaande geformuleerd. Derhalve zijn voornoemde opmerkingen van u en uw raadsman niet in staat enige afbreuk te doen aan de beoordeling van het CGVS."

Inzake uw vrees voor de Iraanse autoriteiten alsook uw familie omwille van uw eigen nieuw gevonden geloof, het christendom, moet worden vastgesteld dat u deze vrees evenmin aannemelijk hebt gemaakt. U kan immers niet overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

U en uw raadsman benadrukken tijdens uw persoonlijk onderhoud (d.d. 11/02/2021) dat u nog niet (helemaal) bekeerd bent en u zich nog in het begin van uw bekeringsproces bevindt, waardoor u bepaalde kennis ontbreekt (CGVS p.7,10,17,20). Doch moet vastgesteld worden dat u op dat moment op minder dan twee maanden van uw doopsel tot uw nieuw geloof stond. U zal zich laten dopen tot het katholicisme op 4 april 2021 en zal nadien Bijbelstudie volgen (CGVS p.7). Uw intentie om u te bekeren staat aldus vast. U bent bovendien reeds sinds 25 april 2019 in België en begon vier à vijf maanden na uw aankomst in de Bijbel te lezen (CGVS p.14). Van u die aan de vooravond van haar doopsel en dus een uiterst belangrijke mijlpaal in haar leven staat, kan niet verwacht worden dat ze zich verschuilt achter dergelijke stellingen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de hierboven aangehaalde beoordeling van de geloofwaardigheid van de bekering van uw echtgenoot. Aangezien u aangeeft dat uw echtgenoot u tot het christendom introduceerde wordt het geloof in uw bekering ernstig geschaad door de vaststellingen over zijn bekering (CGVS, p.4,9).

Voorts kunnen uw verklaringen over waarom u precies het katholicisme uitkoos niet overtuigen. Nadat u eerst vijf tot zes keer naar een Nederlandstalige protestantse kerk in Hasselt ging, gingen u en H. (...) vervolgens één keer naar een Perzisch-talige protestantse kerk in Brussel (CGVS p.8). U leerde een katholieke familie kennen en vergezelde hen nog maar één keer naar een katholieke kerk in Zonhoven (CGVS p.8-10). De diensten in deze kerk zijn echter ook in het Nederlands waardoor u er eigenlijk niet veel van opsteekt (CGVS p.10). U kent niet eens de naam van deze katholieke kerk waar u uw nieuw gevonden geloof zou belijden (CGVS p.8-9). U volgt nu het katholicisme omdat u ermee kennismakte via deze leuke familie (CGVS p.10). Verder zijn er geen andere bepaalde redenen, behalve de vriendelijke sfeer bij de katholieken, waarom u zich tot deze stroming wil laten dopen en dus bekeren (CGVS p.10). Hierbij kan nog worden opgemerkt dat u vertelt dat u pas na uw doopsel aan uw Bijbelstudie zal beginnen zodat u meer over het christendom te weten zal komen (CGVS p.7). Die redenering roept ernstige vraagtekens op aangezien uw doopsel en bekering toch het einddoel zijn dat logischerwijze net door Bijbelstudie voorafgaat. Zeker voor iemand zoals u die van geheel buiten de kerk afkomstig is en de voertaal niet machtig is. Door u te laten dopen treedt u (normaliter) definitief toe tot de gemeenschap van

de katholieke kerk. Deze levensbepalende stap zet men met volle overtuiging en een gedegen kennis over het nieuwe geloof, wat voor u allerm minst het geval blijkt.

Zoals eerder gesteld is uw doopdatum vastgelegd op 4 april 2021 (CGVS p.7). Deze datum markeert niet alleen uw doopsel, maar ook Paaszondag. Vreemd is dan ook de vaststelling dat u op het CGVS helemaal niet kan aangeven welke christelijke feestdag de eerstvolgende is die u of uw man zal vieren (CGVS p.17). Dergelijke verklaringen zijn frappant. De Paasperiode is de belangrijkste op de christelijke kalender. De Verrijzenis van Jezus wordt dan herdacht, en die zal dus niet lang na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (d.d. 11/02/2021) en rondom uw doopdatum plaatsvinden. Dat bijvoorbeeld Witte Donderdag, Goede Vrijdag of Pasen niet als eerstvolgende feestdagen in u opkomen is dan ook zeer verwonderlijk. Uw kennis van de zeven sacramenten van het katholicisme, is ook eerder beperkt. U noemt correct het doopsel, de ziekenzalving en het huwelijk, maar de vier andere sacramenten (het vormsel, de eucharistie, de biecht en de priesterwijding) komen niet in u op (CGVS p.10). U verklaart zelfs verkeerdelijk dat het laatste avondmaal één der katholieke sacramenten is (CGVS p.10). Dit is echter wel één van de sacramenten volgens het protestantisme. U heeft voorts geen idee wie de huidige paus is, noch wie er psalmen schreef, en u hoorde nog nooit van het concept van de Heilige Drievuldigheid (CGVS p.10,16-17). Aangezien de Heilige Drievuldigheid toch een concept is dat in de islam uitdrukkelijk wordt verworpen, mag verwacht worden dat u als (aanstaande) bekeerling hierover informatie heeft opgedaan, quod non in casu.

Uw gebrekkige kennis en beleving toont u nog verder aan. Volgens u is de apostel Simon, ook gekend als Petrus, de broer van Johannes (CGVS p.17). Dit is niet correct want Andreas en Petrus zijn broers. Johannes is de broer van Jakobus. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wie de broer is van Andreas benoemt u correct Simon (CGVS p.17), maar net nadien blijkt u danig in de war want nu beweert u dat Simon en Petrus niet dezelfde persoon is (CGVS p.17). U herhaalt uw eerdere fout en houdt aan dat Johannes en Petrus broers zijn (CGVS p.17). U maakt ook de opvallende fout dat Herodes en Jezus Christus elkaar nooit zouden hebben ontmoet (CGVS p.17). Nochtans werd Jezus ondervraagd door de nieuwsgierige Herodes en door hem vernederd, waarna hij Jezus terug naar Pilatus stuurde. De brieven aan de Corinthiërs heeft u niet gelezen en wie ze schreef is u eveneens onbekend (CGVS p.15). Nochtans beschrijft bijvoorbeeld de Eerste Brief aan de Corinthiërs een voor u ongetwijfeld interessante passage over de positie van de vrouw (CGVS p.8,11-12,20; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 9). Tot een verklaring voor deze passage naar aanleiding van uw stelling dat man en vrouw gelijk zijn volgens het christendom, komt u dan ook niet (CGVS p.15). Als één van de redenen voor uw afkeer van de islam haalt u de positie van de vrouw in de islam aan (CGVS p.8; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 9). Deze is namelijk ondergeschikt aan die van de man, maar volgens het christendom zijn vrouw en man gelijk, zo zegt u (CGVS p.8). Waar in de Bijbel of in welk deel dat precies staat kan u echter niet duidelijk aangeven (CGVS p.8). Over hoe het christendom bijvoorbeeld tegenover seks voor het huwelijk staat kan u opnieuw niets aanbrengen (CGVS p.8). Gezien uw getuigenissen over seks volgens de islam, hetgeen u zogezegd van de islam deed afkeren, zou men verwachten dat u hier toch ook beter van op de hoogte zou zijn (CGVS p.8,11-12).

Ook over het thema van geweld in uw nieuwe geloof doet u bevreemdende uitspraken. U zou in de Bijbel nergens iets over geweld hebben gelezen (CGVS p.14-15). Uit de bijgevoegde info blijkt dat geweld, tegen allerhande partijen (vrouwen, kinderen, volkeren, etc.) en in vele vormen, toch een wezenlijk deel uitmaakt van de Bijbel. Zoals eerder aangetoond kan van een bekeerling tevens verwacht worden dat hij toch enige kritische inhoudelijke reflectie aan de dag brengt. Gezien uw eerdere verklaringen en afkeer ten aanzien van de islam en de Koran omwille van het (seksuele) geweld dat erin voorkomt, mogen uw verklaringen toch zeer verbazen. Bovendien is het bijzonder merkwaardig dat u geen enkele gedragsregel of wet uit de Bijbel kan benoemen waar u het niet eens mee bent of waar u bedenkingen bij heeft (CGVS p.11). Voor een persoon die eerder zijn godsdienst de rug toekeerde en aldus aantoonde kritisch ingesteld te zijn is dit opmerkelijk.

Vier à vijf maanden na uw aankomst in België (i.e. augustus-september 2019) heeft u voor het eerst in de Bijbel gelezen (CGVS p.14). Doch, u heeft de Bijbel nog niet helemaal gelezen, verre van zelfs (CGVS p.15,18). Gezien uw wens om u binnenkort te laten dopen tot het katholicisme is dit niet aanvaardbaar (CGVS p.7). U heeft het Oude Testament helemaal niet en het Nieuwe Testament onvolledig gelezen (CGVS p.15,18). Zo heeft u het laatste boek van het Nieuwe Testament, de Openbaring van Johannes, niet gelezen (CGVS p.18). Nochtans moet bijvoorbeeld de Dag des Oordeels die in de Openbaring aan bod komt een belangrijk gegeven zijn voor u. In deze eindtijd zal er over de doden en overlevenden geoordeeld worden, zo leert ons de objectieve informatie. De idee dat u de Openbaring, en dus ook de Dag des Oordeels ruimschoots aan bod komt, nog niet eens heeft gelezen, is zeer bevreemdend. U als nieuwe christen wilt toch weten hoe u en uw naasten ervoor staan wanneer deze eindtijd en dag des oordeels aanbreken. Van u als bekeerling kan toch verwacht worden dat u op zijn minst de volledige Bijbel heeft gelezen. De Bijbel vormt immers de hoeksteen en houvast van uw nieuw geloof. Uw verweer dat u nog geen tijd vond om de Bijbel te lezen, u nog niet bent bekeerd tot het christendom en er nog mee aan

het kennismaken bent, kan vanzelfsprekend geen soelaas bieden (CGVS p.7,17). Het mag duidelijk zijn dat uw geëtaleerde kennis over het christendom eerder oppervlakkig is daar ze toch veel en opvallende hiaten kent. Dat u niet in staat bent om dit soort parate kennis vlot te etaleren, doet dan ook verder twifelen aan de oprechtheid van uw christelijke beleving. Uw nieuwe religie zou namelijk uw leven moeten beheersen, daar u omwille van deze bekering verhinderd bent om naar uw land terug te keren en beroep moest doen op de bescherming van een derde land.

Het geheel van bovenstaande noopt er toe te besluiten dat u uw bekering tot het katholicisme niet aannemelijk heeft gemaakt. Het voordien omschreven gebrek aan kennis van uw nieuwe geloof en twijfelachtige oprechtheid van uw bekering, vallen geenszins te rijmen met wat er in de geest van uw verklaringen verwacht mag worden. Voorgaande doet het geloof in uw bekering dan ook afbrokkelen en zet de kern van uw verzoek om internationale bescherming op de helling. Aangezien er aan uw bekering geen waarde kan worden gehecht, wordt het geloof in de vervolgingsfeiten die u omwille van de voorgehouden bekering in Iran zou hebben gekend eveneens volledig ondermijnd.

Ten overvloed kunnen nog enkele opvallende punten in uw vluchtverhaal aangekaart worden. Zo weet u niet wanneer uw man zich precies bekeerde, noch hoe dat exact in zijn werk ging ondanks dat jullie erover spraken na jullie vlucht uit Iran (CGVS p.4-5). Sinds wanneer uw man en Ha.(...) naar de huiskerk in Iran gingen weet u ook niet duidelijk aan te geven (CGVS p.14). Hetzelfde geldt voor hoeveel keer uw man naar de kerk in Iran ging (CGVS p.14). U blijkt eveneens slecht geïnformeerd over wat er na jullie vertrek nog is gebeurd met betrekking tot jullie problemen in Iran. Volgens u gebeurde er nadien niets meer, maar uit de verklaringen van uw man en Ha.(...) blijkt dat de autoriteiten nadien nog naar het huis van hun respectievelijke ouders kwamen om jullie te zoeken (zie notities persoonlijk onderhoud E.(...) H. (...) d.d. 11/02/2021, hierna CGVS H. (...)1, p.8; zie notities persoonlijk onderhoud E.(...) H. (...) d.d. 04/05/2021, hierna CGVS H. (...)2, p.7; zie notities persoonlijk onderhoud EB. (...) Ha.(...) d.d. 08/02/2021, hierna CGVS Ha.(...)1 p.6-7). Dat uw band met uw echtgenoot niet goed was en jullie niet vaak met elkaar praatten kan de in uw hoofde vastgestelde onwetendheid niet verklaren (CGVS p.4). Gezien de belangrijke en zelfs cruciale rol die uw echtgenoot, Ha.(...) en hun bekeringsactiviteiten ook in uw vervolgingsverhaal vervullen, is het niet aannemelijk dat u zich ondertussen niet terdege zou hebben geïnformeerd over het voorgaande. U bevestigt nochtans dat u bijvoorbeeld met H. (...) over zijn bekering en kerkgang in Iran sprak net na jullie vertrek in oktober 2018 (CGVS p.4-5,14). In het kader van en met het oogmerk op uw verzoek om internationale bescherming zou u toch beter op de hoogte moeten zijn. Gezien u, H. (...) en Ha.(...) Iran zouden hebben verlaten omwille van de bekering van H. (...) en Ha.(...), op grond van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien jullie allen een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien jullie zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven, kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u, al was het maar met het oogmerk op uw verzoek om internationale bescherming en om uw relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, u zich zou hebben geïnformeerd en het terdege zou hebben gehad over de bekeringen en jullie gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen dienaangaande (CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019; CGVS p.3).

Tot slot dient benadrukt te worden dat u op uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog aangaf geen eigen vrees te hebben; niet voor de autoriteiten van Iran, en niet voor andere burgers in Iran, noch problemen van algemene aard te kennen (CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019). U verliet Iran louter en alleen omwille van de problemen die uw man kende (CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019). Op het moment dat u Iran verliet kende u geen problemen en volgde u enkel uw man omdat zijn leven in gevaar was (CGVS p.3).

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat u niet kan overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook en in België. U kan immers niet aangeven of de Iraanse autoriteiten weten dat u in Europa of België bent, noch of ze op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook (CGVS p.13,18). Ook voor wat betreft de activiteiten van uw man op Facebook heeft u geen concrete aanwijzingen dat de Iraanse autoriteiten daar weet van zouden hebben (CGVS p.18).

Betreffende uw Facebookprofiel, waar u christelijke berichten op post, kan verder worden opgemerkt dat er van u, gezien het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom,

verwacht kan worden dat u deze foto's wist alvorens terug te keren naar Iran. U bent immers pas zulke posts voor het eerst beginnen plaatsen in januari 2021, zijnde één jaar en acht maanden na uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België (zie administratief dossier). Als enige indicatie dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van de activiteiten op Facebook verwijst u louter naar hun constante controle op Facebook (CGVS p.18). Gelet op het feit dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk en oprecht bekeerd bent tot het katholicisme en dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw beweerde bekering met de hieraan verbonden Facebookactiviteiten heeft u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een eventuele terugkeer naar Iran uw religieus getinte bijdragen op uw Facebookaccount te verwijderen. Uit uw Facebookprofiel kan dan ook niet zonder meer een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade afgeleid worden. In dit verband kan nog toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. De informatie waarop het Commissariaatgeneraal zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen en de noodzaak om uw land van herkomst te ontvluchten. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw bekering en het opportunistisch karakter van de voorgehouden beleving van uw nieuwe geloof in België kan er evenmin aangenomen worden dat u louter omwille van uw deelname aan vieringen binnen de kerk en haar rituelen of door uw christelijk geïnspireerde berichten op Facebook als christen beschouwd zult worden. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren noch dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden.

Inzake uw vrees dat u bij terugkeer opnieuw depressief zal worden en uzelf van het leven zal trachten te beroven, en dat u in Iran vreest misbruikt en onderdrukt zal worden omwille van de heersende cultuur waardoor u niet op eigen benen zal kunnen staan en het slachtoffer zal worden van willekeurige seksueel grensoverschrijdend gedrag en verkrachting (CGVS p.13,18-19), moet vooreerst opgemerkt worden dat u deze motieven helemaal niet kenbaar maakte tijdens uw eerste interview op de DVZ zoals eerder is gebleken (CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019). U gaf op de DVZ aan dat u geen problemen kende met uw medeburgers in Iran en nadat uw verklaringen u werden voorgelezen had u verder niets toe te voegen (CGVS-Vragenlijst d.d. 29/07/2019). Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u voorgaande motieven aanhaalde. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker inzake de concrete vrezen bij terugkeer naar het land van herkomst, en dit reeds van bij het eerste interview. Deze vaststellingen doen sterk afbreuk aan de door u op het CGVS opgeworpen vrezen. Wat het seksueel grensoverschrijdend gedrag betreft dient er bovendien op gewezen te worden dat u zich beperkt tot algemene blote beweringen waarmee u tekortschiet om een persoonlijke beschermingsnood aan te tonen. In verband met uw stelling dat u in Iran niet op eigen benen gaat kunnen staan moet erop gewezen worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf nog steeds gehuwd te zijn met uw echtgenoot en geen intentie tot scheiding te hebben (CGVS p.11,13). Bovendien is uit uw verklaringen verder gebleken dat u een volwassen, zelfstandige en onafhankelijke vrouw bent die over een ingenieursdiploma beschikt en in België reeds één jaar aan het werk bent in verschillende jobs (CGVS p.15-17; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 11). U erkent tevens dat er (veel) vrouwen in Iran zijn die werken en op hun eigen benen staan waardoor er niet ingezien kan worden dat u die een ingenieursdiploma in Iran behaalde niet in staat zou zijn om een professionele carrière uit te bouwen. Uw voorstelling dat u zich in Iran nooit veilig voelde, u door uw familie en in het bijzonder door uw vader onderdrukt werd valt overigens niet te rijmen met uw universitaire studies (CGVS, p.8,10,12,19; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 11). volledigheidshalve aangestipt worden dat uit niets blijkt dat u, indien u toch beschouwd zou moeten worden als een

alleenstaande vrouw en moeder, quod non in casu, zich niet elders, i.e. buiten de regio van verblijf van uw familie in Naghadeh, bijvoorbeeld in Teheran bij uw zus (CGVS p.19), zou kunnen vestigen. Uit hetgeen voorafgaat moet geconcludeerd worden dat u zelfredzaam genoeg bent om uw leven elders in Iran, moest het nodig zijn, weer op te bouwen. Dat uw negenjarige dochter, in tegenstelling tot u en vele andere vrouwen in Iran, later in Iran niet zal kunnen studeren en werken louter en alleen omdat ze een meisje is heeft u evenmin kunnen aantonen (CGVS p.13-14). Uw redenering dat uw dochter bij een terugkeer naar Iran problemen zal kennen door de bekering van u en uw man, is in het licht van bovenstaande constatering niet dienstig (CGVS p.13).

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten die nog niet eerder werden besproken. Uw paspoort en die van uw dochter, uw identiteitskaart en uw shenasname (geboortebokje) vormen louter een bewijs van nationaliteit en identiteit, hetgeen niet wordt betwijfeld. De verklaring van uw katholieke peter in België (d.d. 10/02/2021) hebben betrekking op uw religieuze activiteiten in België maar kunnen geenszins de oprechtheid van uw motivatie om aan het kerkelijk leven deel te nemen staven. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde koranverzen waarmee u de waarde van de vrouw en bepaalde regels volgens de islam wenste aan te tonen (CGVS p.20). De opmerkingen van uw advocaat zijn evenmin in staat afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen en beoordeling van het CGVS (CGVS p.20).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In het verzoekschrift herhaalt verzoekster de aangevoerde feiten en voert zij aan:

"9. Verwerende partij haalt aan dat het 'eigenaardig' is dat verzoekende partij zich zo snel bekeerde tot het christendom.

Verzoekende partij stelt zich ernstig de vraag of er een aanvaardbare of redelijke termijn bestaat voor personen die beslissen zich te bekeren...?

Verwerende partij stelt eveneens in diens beslissing dat verzoekende partij zich heeft bekeerd zonder op een ernstige wijze in het christendom zich te kunnen verdiepen of existentiële twijfels te overwegen. Dit zou dan beweerdelijk getuigen van een niet-oprechte en niet-diepgaande bekering.

Opnieuw, het verdiepen in een geloof gebeurt in fases en groeit mettertijd. Verzoekende partij had niet genoeg tijd in Iran vooraleer de autoriteiten hem op het spoor kwamen. Verzoekende partij bevond zich op het moment van de ondervraging nog maar in het begin van haar bekeringsproces, vandaar haar gebrekkige kennis van de bijbel.

Verwerende partij haalt aan dat wanneer men de naam van zijn pastoor niet kent, dat dit afbreuk zou doen aan de bekering tot het Christendom.

Dit is weinig ernstig. De discussie betreffende de voornaam van een pastoor haalt de ernst van de vrees van verzoekende partij om terug te keren niet onderuit.

De vermeende tegenstrijdige verklaringen omtrent de voornaam van een pastoor zijn niet van dien aard om hem het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming te weigeren.

Er is een persoonlijke en gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekende partij.

Door het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming te gaan weigeren, vreest verzoekende voor zijn leven als hij terug dient te gaan naar Iran.

Verzoekende partij toont genoegzaam de band met België aan en is niet in staat om naar zijn land van herkomst voorgoed terug te keren.

10. Uit wat voorafgaat volgt dan ook dat verzoekende partij onder geen enkel beding in staat is om naar zijn land van herkomst terug te keren, laat staan dat het daar voor verzoekende partij veilig zou kunnen zijn."

Verzoekster concludeert:

“In wat voorafgaat heeft verzoekende partij voldoende aannemelijk gemaakt dat verwerende partij te kort de bocht is gegaan door het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming van verzoekende partij te weigeren.”

Zij vraagt om haar beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en om over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift nog een kopie van haar attest van immatriculatie geldig tot 8 mei 2021 (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) wat betreft verzoeksters vrees omwille van de bekering van haar echtgenoot dient vooreerst opgemerkt dat er voor zijn verzoek een weigeringsbeslissing werd genomen omdat (a) hij niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom, (b) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn bekering, wordt het geloof in de vervolgingsfeiten die hij omwille van de voorgehouden bekering in Iran zou hebben gekend eveneens volledig ondermijnd, (c) de vaststelling dat hij in staat bleek met zijn authentiek paspoort via de internationale luchthaven van Teheran zijn land van herkomst te verlaten, wijst erop dat hij niet in het vizier van de Iraanse autoriteiten liep, (d) zijn onwetendheid over de actuele stand van zijn problemen ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, (e) gezien het ongeloofwaardige karakter van zijn bekering en het opportunistische karakter van de voorgehouden beleving van zijn nieuwe geloof in België kan er evenmin aangenomen worden dat hij louter omwille van zijn deelname aan vieringen binnen de kerk en haar rituelen of door zijn christelijk geïnspireerde berichten op Facebook als christen zal worden beschouwd, zodat hij derhalve niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als christen zal manifesteren noch dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd, (f) de documenten die werden voorgelegd en de opmerkingen van de advocaat zijn evenmin van aard om de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen;

(ii) wat betreft verzoeksters vrees voor de Iraanse autoriteiten alsook voor haar familie omwille van haar eigen nieuw gevonden geloof, het christendom, moet worden vastgesteld dat zij deze vrees evenmin aannemelijk heeft gemaakt nu zij niet kan overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (a) aangezien zij aangeeft dat haar echtgenoot haar tot het christendom introduceerde, het geloof in haar bekering ernstig wordt geschaad door de voorgaande beoordeling van de geloofwaardigheid van de bekering van verzoeksters echtgenoot, (b) verzoeksters verklaringen over waarom zij precies het katholicisme uitkoos niet kunnen overtuigen, (c) verzoekster een gebrekkige kennis en beleving tentoonspreidt, waarbij zij de Bijbel nog niet helemaal heeft gelezen, ondanks het feit dat zij op de vooravond van haar doopsel stond ten tijde van het persoonlijk onderhoud, (d) ten overvloede moet worden opgemerkt dat verzoekster niet op de hoogte is van wanneer haar man zich precies bekeerde, hoe dit proces verliep, wanneer en hoe vaak haar man en Ha. in Iran naar de kerk gingen en zij bovendien slecht geïnformeerd is over wat er na hun vertrek nog is gebeurd met betrekking tot hun problemen in Iran, (e) verzoekster tijdens haar eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangaf dat zij geen eigen vrees heeft, doch Iran enkel en alleen verliet omwille van de problemen die haar man kende, (f) wat betreft de elementen die zijn ontstaan na haar aankomst in België de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn en *in casu* erop moet worden gewezen dat verzoekster niet kan overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar activiteiten op Facebook en in België, noch van de activiteiten van haar man op Facebook, (g) wat betreft verzoeksters Facebookprofiel moet verder nog worden opgemerkt dat, aangezien het opportunistische en onoprechte karakter van haar bekering tot het christendom, kan worden verwacht dat zij deze foto's wist alvorens terug te keren naar Iran en uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming;

(iii) aangaande verzoeksters vrees dat zij bij terugkeer opnieuw depressief zal worden en haarzelf van het leven zal trachten te beroven, dat zij in Iran vreest misbruikt en onderdrukt te worden omwille van de heersende cultuur waardoor zij niet op eigen benen zal kunnen staan en het slachtoffer zal worden van

willekeurig seksueel grensoverschrijdend gedrag en verkrachting, moet worden opgemerkt dat (a) zij deze motieven niet kenbaar heeft gemaakt tijdens haar eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, (b) zij zich tot blote beweringen beperkt wat betreft het seksueel grensoverschrijdend gedrag, (c) verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud zelf opmerkt dat zij nog steeds gehuwd is met haar echtgenoot en zij geen intentie tot scheiden heeft, (d) uit verzoeksters verklaringen verder is gebleken dat zij een volwassen, zelfstandige en onafhankelijke vrouw is die over een ingenieursdiploma beschikt en in België reeds een jaar aan het werk is in verschillende jobs, (e) zij erkent dat er vrouwen in Iran zijn die werken en op eigen benen staan waardoor er niet kan worden ingezien dat verzoekster, die een ingenieursdiploma in Iran behaalde, niet in staat zou zijn om een professionele carrière uit te bouwen, (f) zelfs zo zou worden aangenomen dat verzoekster als alleenstaande vrouw en moeder zou moeten worden beschouwd – *quod non* – uit niets blijkt dat zij zich niet buiten de regio van verblijf van haar familie in Naghadeh zou kunnen vestigen, (g) verzoekster niet aantoonbaar dat haar dochter louter en alleen omdat ze een meisje is later in Iran niet zal kunnen studeren en werken, noch dat haar dochter bij een terugkeer naar Iran problemen zal kennen door de bekering van haar ouders;

(iv) de overige documenten die verzoekster voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. Uit een lezing van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekster zich te dezen beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoekster de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekster geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Uit uw verklaringen en het voorgelegde psychologische attest blijkt immers dat u een psychologische behandeling opstartte naar aanleiding van depressieve en psychosomatische klachten (zie notities van het persoonlijk onderhoud van M.(...) V.(...) S.(...) d.d. 11 februari 2021, hierna CGVS, p.15; ingediend document nr 5). Tevens werd in het psychologische attest aangegeven dat u doorheen de psychologische gesprekken weer richting en zin in uw leven hebt gekregen. Uw stressniveau blijft desondanks hoog en er zijn aanhoudende klachten van hoofdpijn en slaapproblemen. Verdere opvolging door een psychiater lijkt aangewezen, zo besluit het attest.

U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitgelegd dat indien u de vragen niet goed begreep dat moest aangegeven (CGVS p.2). U werd tevens op een rustig tempo gehoord en kon, zoals u werd uitgelegd, eender wanneer om een pauze vragen (CGVS p.2). Bij onduidelijkheden of wanneer u de vragen niet goed begreep werden u deze herhaald (CGVS p.2,6,9,17-18). Dat uw cognitieve vaardigheden dermate door psychologische problemen aangetast zijn dat u ondanks de u aangereikte steunmaatregelen niet in staat zou zijn om adequate verklaringen af te leggen wordt noch door u, noch door uw advocaat of door uw psychotherapeut aangevoerd.

(...)”

Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar het psychologisch attest en het feit dat zij met depressie en psychosomatische klachten kampte, toont verzoekster niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voort duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kon de commissaris-generaal aldus op goede gronden vaststellen dat verzoeksters rechten in het kader van haar procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Bij terugkeer naar Iran vreest verzoekster voor haar leven omwille van de bekering van haar echtgenoot en van haarzelf tot het christendom. Dit zowel vanwege de Iraanse autoriteiten als van haar

familie. Verder vreest verzoekster dat zij in Iran misbruikt en onderdrukt zal worden omwille van de heersende cultuur waardoor zij niet op eigen benen zal kunnen staan en het slachtoffer zal worden van willekeurig seksueel grensoverschrijdend gedrag en verkrachting. Tot slot vreest verzoekster opnieuw depressief te worden en zichzelf van het leven trachten te beroven bij een terugkeer naar Iran (administratief dossier, CGVS, p. 3, 12-13).

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Uit wat volgt blijkt immers dat er aan de beweerde bekering van verzoekster (en haar echtgenoot) en interesse voor het christendom geen geloof kan worden gehecht, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar beweerde problemen ten gevolge van deze bekering.

2.3.5.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat het Hof van Justitie heeft gesteld dat *“in het kader van verzoeken om internationale bescherming wegens vrees voor vervolging op grond van godsdienst niet alleen rekening [dient] te worden gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met zijn godsdienstige overtuigingen en de omstandigheden waarin deze werden verworven, de wijze waarop hij zijn geloof opvat en beleeft (of het feit dat hij niet gelooft), zijn verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe hij volgens zijn verklaringen behoort, of waarvan hij afstand wil nemen, het feit dat hij, in voorkomend geval, een bijzondere rol speelt bij het overbrengen van zijn geloof, alsook interacties tussen religieuze factoren en identiteits-, etnische of genderfactoren.”* (HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, Fathi, pt. 88).

Met andere woorden, om de geloofwaardigheid van een bekering in het kader van een verzoek om internationale bescherming te beoordelen, dienen volgende drie elementen te worden beoordeeld:

- de omstandigheden waarin de godsdienstige overtuiging werd verworven, dit zijn de motieven voor en het proces van bekering;
- de verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe de verzoeker volgens zijn verklaringen behoort, dit is zijn kennis van het nieuwe geloof;
- de wijze waarop de verzoeker het geloof opvat en beleeft, zoals activiteiten die hij onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen.

De verklaringen van een verzoeker over deze drie elementen moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang maar ook in het licht van de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Het enkele feit dat een verzoeker interesse heeft in een andere religie is echter niet voldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De verzoeker moet aannemelijk maken dat hij door zijn interesse ook een andere godsdienst heeft, dit is een bepaalde geloofsovertuiging. Het is dus aan de verzoeker om aannemelijk maken dat hij door de christelijke godsdienst is overtuigd en dat dit nieuwe geloof een essentieel onderdeel is geworden van zijn identiteit.

Er kan worden aangenomen dat aan een bekering tot een andere geloofsovertuiging steeds een welbewuste en weloverwogen keuze ten grondslag moet liggen. Dit geldt te meer wanneer de betrokken vreemdeling afkomstig is uit een land waar bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen kan hebben. Het is aan een verzoeker om inzichtelijk te maken waarom hij tot die bekering is gekomen en hoe hij de bekering heeft ervaren. Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen van bekering een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voor verzoeker een nieuwe godsdienst heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij de verzoeker, in de voormelde omstandigheden, sprake is van een (denk)proces waarbij hij heeft nagedacht over zijn beslissing tot bekering en de eventuele consequenties ervan, zodat hij helder kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt, hoe de eerste kennismaking is verlopen, hoe de verzoeker zich in de nieuwe geloofsovertuiging heeft verdiept, waarom de nieuwe religie hem persoonlijk heeft geraakt en wat het hem heeft gebracht, wat het betekent om een ander geloof te hebben dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

2.3.5.4. Wat betreft verzoeksters vrees omwille van de bekering van haar echtgenoot, kan dienstig worden verwezen naar 's Raads arrest nr. 276 970 van 2 september 2022 waarin wordt geoordeeld dat verzoeksters echtgenoot niet kan overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom en bijgevolg evenmin nog enig geloof kon worden gehecht aan de problemen die haar

echtgenoot ten gevolge van deze bekering beweert te hebben gekend in Iran. De Raad oordeelt dat niet kan worden aangenomen dat verzoeksters echtgenoot bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen, dat hij zich aldaar als christen zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin zijn er elementen aanwezig die aantonen dat er in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekster in onderhavig verzoekschrift argumenten aanvoert om de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar echtgenoot te pogen te verklaren of te weerleggen (met name de verwijzing naar de snelheid van het bekeringsproces en de discussie over de voornaam van de pastoor), wijst de Raad erop dat verzoekster haar eigen beschermingsverzoek niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing die werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van voormeld arrest geveld ten aanzien van verzoeksters echtgenoot en mag hierover aldus niet opnieuw uitspraak doen. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de zaak rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen afgelegd door familieleden en steunen op dezelfde asielmotieven.

2.3.5.5. Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoekster niet kan overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom. Dit besluit steunt inzonderheid op volgende vaststellingen en overwegingen dat (a) aangezien zij aangeeft dat haar echtgenoot haar tot het christendom introduceerde, het geloof in haar bekering ernstig wordt geschaad door de voorgaande vastgestelde ongeloofwaardigheid van de bekering van verzoeksters echtgenoot, (b) verzoeksters verklaringen over waarom zij precies het katholicisme uitkoos niet kunnen overtuigen en (c) verzoekster een gebrekkige kennis en beleving tentoonspreidt van haar nieuwe geloof, gezien zij op de vooravond van haar doopsel nog niet zo veel van de Bijbel had gelezen, enkel het Nieuwe Testament gedeeltelijk en het Oude testament helemaal niet.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat zij zich ten tijde van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS nog maar in het begin van haar bekeringsproces bevond, slaagt zij er niet in te overtuigen. Zo dient vooreerst te worden herhaald dat van verzoekster, als verzoekster om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, kan worden verwacht dat zij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. Zij moet in dit kader gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van haar algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van haar kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt eens de meer daar verzoekster verklaart dat zij vier à vijf maanden na haar aankomst in België in de Bijbel begon te lezen (administratief dossier, CGVS, p. 14) en dat zij zich kort na haar persoonlijk onderhoud op 11 februari 2021, met name op 4 april 2021, zou laten dopen. In dit licht kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij deze levensbepalende stap zou zetten met een gedegen kennis over het nieuwe geloof, *quod non in casu*.

Voor het overige laat verzoekster de voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing geheel ongemoeid, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande kan aldus geen geloof worden gehecht aan (de oprechtheid van) verzoeksters beweerde bekering. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zij omwille van de voorgehouden bekering in Iran zou kennen.

Met betrekking tot deze beweerde problemen, wordt in de bestreden beslissing bovendien nog op goede gronden gemotiveerd dat (a) verzoekster niet op de hoogte is van wanneer haar man zich precies bekeerde, hoe dit proces verliep, noch wanneer en hoe vaak haar man en Ha. in Iran naar de kerk gingen en zij bovendien slecht geïnformeerd is over wat er na hun vertrek nog is gebeurd met betrekking tot hun problemen in Iran, hetgeen niet aannemelijk is gelet op de belangrijke en zelfs cruciale rol die verzoeksters echtgenoot, Ha. en hun bekeringsactiviteiten ook in verzoeksters vervolgingsverhaal vervullen en (b) verzoekster tijdens haar eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangaf dat zij geen eigen vrees heeft, doch Iran enkel en alleen verliet omwille van de problemen die haar man kende.

Verzoekster onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen of te betwisten. Bijgevolg blijft de uitgebreide, pertinente motivering van de bestreden beslissing onverminderd overeind, wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gemotiveerd als volgt: *“Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na uw aankomst in België zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling door de Iraanse autoriteiten van uw activiteiten ontwikkeld in België. Enkel indien uw activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door de Iraanse overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat activiteiten, ontwikkeld na de vlucht, leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. In dit verband dient erop gewezen te worden dat u niet kan overtuigen als zouden de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook en in België. U kan immers niet aangeven of de Iraanse autoriteiten weten dat u in Europa of België bent, noch of ze op de hoogte zijn van uw activiteiten op Facebook (CGVS p.13,18). Ook voor wat betreft de activiteiten van uw man op Facebook heeft u geen concrete aanwijzingen dat de Iraanse autoriteiten daar weet van zouden hebben (CGVS p.18).*

Betreffende uw Facebookprofiel, waar u christelijke berichten op post, kan verder worden opgemerkt dat er van u, gezien het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, verwacht kan worden dat u deze foto's wist alvorens terug te keren naar Iran. U bent immers pas zulke posts voor het eerst beginnen plaatsen in januari 2021, zijnde één jaar en acht maanden na uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België (zie administratief dossier). Als enige indicatie dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van de activiteiten op Facebook verwijst u louter naar hun constante controle op Facebook (CGVS p.18). Gelet op het feit dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk en oprecht bekeerd bent tot het katholicisme en dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw beweerde bekering met de hieraan verbonden Facebookactiviteiten heeft u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij een eventuele terugkeer naar Iran uw religieus getinte bijdragen op uw Facebookaccount te verwijderen. Uit uw Facebookprofiel kan dan ook niet zonder meer een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade afgeleid worden. In dit verband kan nog toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. De informatie waarop het Commissariaatgeneraal zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen en de noodzaak om uw land van herkomst te ontvluchten. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw bekering en het opportunistisch karakter van de voorgehouden beleving van uw nieuwe geloof in België kan er evenmin aangenomen worden dat u louter omwille van uw deelname aan vieringen binnen de kerk en haar rituelen of door uw christelijk geïnspireerde berichten op Facebook als christen beschouwd zult worden. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren noch dat u er als dusdanig gepercipieerd zal worden.”

Verzoekster laat ook deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen, dat zij zich aldaar als christen zal manifesteren en dat zij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door haar omgeving en/of haar autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat zij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

2.3.5.6. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift ook de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht het volgende wordt uiteengezet aangaande verzoeksters vrees dat zij bij terugkeer opnieuw depressief zal worden en zichzelf van het leven zal trachten te beroven, dat zij in Iran vreest misbruikt en onderdrukt te worden omwille van de heersende cultuur waardoor zij niet op eigen benen zal kunnen staan en het slachtoffer zal worden van willekeurig seksueel grensoverschrijdend gedrag en verkrachting: (a) zij heeft deze motieven niet kenbaar gemaakt tijdens haar eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, (b) zij beperkt zich tot blote beweringen wat betreft het seksueel grensoverschrijdend gedrag, (c) verzoekster merkt tijdens haar persoonlijk onderhoud zelf op dat zij nog steeds gehuwd is met haar echtgenoot en zij geen intentie tot scheiden heeft, (d) uit verzoeksters verklaringen is verder gebleken dat zij een volwassen, zelfstandige en onafhankelijke vrouw is die over een ingenieursdiploma beschikt en in België reeds een jaar aan het werk is in verschillende jobs, (e) zij erkent dat er vrouwen in Iran zijn die werken en op eigen benen staan waardoor er niet kan worden ingezien dat verzoekster, die een ingenieursdiploma in Iran behaalde, niet in staat zou zijn om een professionele carrière uit te bouwen, (f) zelfs zo zou worden aangenomen dat verzoekster als alleenstaande vrouw en moeder zou moeten worden beschouwd – *quod non* – uit niets blijkt dat zij zich niet buiten de regio van verblijf van haar familie in Naghadeh zou kunnen vestigen, (g) verzoekster toont niet aan dat haar dochter louter en alleen omdat ze een meisje is later in Iran niet zal kunnen studeren en werken, noch dat haar dochter bij een terugkeer naar Iran problemen zal kennen door de bekering van haar ouders. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het vluchtrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.5.7. Waar verzoekster daarnaast in voorliggend verzoekschrift verwijst naar haar band met België en naar haar onvermogen om terug te keren naar Iran en hiertoe nog een attest van immatriculatie bijbrengt dat geldig was tot 8 mei 2021 (verzoekschrift, stuk 2), dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat verzoeksters band met en mate van integratie in België op zich niet relevant zijn voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming en dat de commissaris-generaal noch de Raad in deze de bevoegdheid heeft om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van humanitaire gronden. Er bestaat immers geen bepaling die toelaat om louter op basis van humanitaire overwegingen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoekster. In zoverre verzoekster in het onderhavige verzoekschrift zou wensen te laten uitschijnen dat zij, mede door haar verblijf in Europa, als persoon niet (langer) zou kunnen aarden in de Iraanse samenleving en zich aldaar niet (meer) zou kunnen conformeren aan de heersende normen, dient verder te worden opgemerkt dat zij nalaat dit nader uit te werken of te concretiseren en bijgevolg geenszins aantoonst of aannemelijk maakt dat zij dermate verwesterd zou zijn of bij een terugkeer naar haar land als dusdanig verwesterd zou worden gepercipieerd dat dit zou kunnen volstaan om in haar hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en een nood aan internationale bescherming. Verzoekster maakt *in concreto* niet aannemelijk dat het loutere geven dat zij enige tijd in Europa en België heeft verbleven haar als persoon dusdanig zou hebben veranderd dat zij niet (langer) zou kunnen aarden binnen of zich zou kunnen aanpassen aan de Iraanse samenleving en de aldaar heersende normen.

Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar vermeende bekering en de hieruit voortgesproten problemen en de hieraan gekoppelde vrees, brengt verzoekster evenmin enig ander concreet element bij waaruit blijkt en toont zij niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden zij in haar land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd. Aldus maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij omwille hiervan zou riskeren te worden gestigmatiseerd, geviséerd of vervolgd.

2.3.5.8. De overige documenten die door verzoekster werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar verzoek om internationale bescherming te herstellen. In dit verband wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen als volgt:

“U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten die nog niet eerder werden besproken. Uw paspoort en die van uw dochter, uw identiteitskaart en uw shenasname (geboorteboekje) vormen louter een bewijs van nationaliteit en identiteit, hetgeen niet wordt betwijfeld. De verklaring van uw katholieke peter in België (d.d. 10/02/2021) hebben betrekking op uw religieuze activiteiten in België maar kunnen geenszins de oprechtheid van uw motivatie om aan het kerkelijk leven deel te nemen staven. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde koranverzen waarmee u de waarde van de vrouw en bepaalde regels volgens de islam wenste aan te tonen (CGVS p.20). De

opmerkingen van uw advocaat zijn evenmin in staat afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen en beoordeling van het CGVS (CGVS p.20)."

Wat betreft het attest van immatriculatie (verzoekschrift, stuk 2) kan dienstig worden verwezen naar het gestelde in punt 2.3.5.7.

2.3.5.9. Waar verzoekster ter zitting van 23 november 2022 aanvoert dat zij intussen zou gescheiden zijn van haar echtgenoot en dus moet worden beschouwd als een alleenstaande vrouw, merkt de Raad op hoger reeds werd gesteld dat verzoekster in het verzoekschrift verschillende motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, zo ook deze die ingaan op haar eventuele situatie als alleenstaande vrouw in Iran: *"In verband met uw stelling dat u in Iran niet op eigen benen gaat kunnen staan moet erop gewezen worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf nog steeds gehuwd te zijn met uw echtgenoot en geen intentie tot scheiding te hebben (CGVS p.11,13). Bovendien is uit uw verklaringen verder gebleken dat u een volwassen, zelfstandige en onafhankelijke vrouw bent die over een ingenieursdiploma beschikt en in België reeds één jaar aan het werk bent in verschillende jobs (CGVS p.15-17; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 11). U erkent tevens dat er (veel) vrouwen in Iran zijn die werken en op hun eigen benen staan waardoor er niet ingezien kan worden dat u die een ingenieursdiploma in Iran behaalde niet in staat zou zijn om een professionele carrière uit te bouwen. Uw voorstelling dat u zich in Iran nooit veilig voelde, u door uw familie en in het bijzonder ,door uw vader onderdrukt werd valt overigens niet te rijmen met uw universitaire studies (CGVS, p.8,10,12,19; Verklaring DVZ d.d. 29/07/2019 vraag 11). volledigheidshalve aangestipt worden dat uit niets blijkt dat u, indien u toch beschouwd zou moeten worden als een alleenstaande vrouw en moeder, quod non in casu, zich niet elders, i.e. buiten de regio van verblijf van uw familie in Naghadeh, bijvoorbeeld in Teheran bij uw zus (CGVS p.19), zou kunnen vestigen. Uit hetgeen voorafgaat moet geconcludeerd worden dat u zelfredzaam genoeg bent om uw leven elders in Iran, moest het nodig zijn, weer op te bouwen. Dat uw negenjarige dochter, in tegenstelling tot u en vele andere vrouwen in Iran, later in Iran niet zal kunnen studeren en werken louter en alleen omdat ze een meisje is heeft u evenmin kunnen aantonen (CGVS p.13-14)."*

Ter zitting verwijst verzoekster ook naar de huidige situatie in Iran die meebrengt dat het voor haar niet veilig zal zijn bij een terugkeer.

Verzoekster doelt op de recente gewelddadige repressie tegenover manifestanten en opposanten van het regime. In dit verband dient erop gewezen dat verzoekster noch tijdens haar persoonlijke onderhoud, noch in het verzoekschrift melding gemaakt heeft van het feit dat zij deelgenomen heeft aan protestacties tegen het Iraanse regime. Verder dient erop gewezen dat uit het voorgaande blijkt dat haar religieuze activiteiten een louter en kennelijk opportunistisch karakter hebben en niet zijn ingegeven vanuit een oprechte en diepgewortelde overtuiging. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen verzoekers om internationale bescherming omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, hetgeen verzoekster *in casu* niet *in concreto* aannemelijk maakt en niet weet aan te tonen.

2.3.5.10. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekster niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en kan haar bijgevolg niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

2.3.5.11. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET